

SPECII DE FANEROGAME DISPARUTE SAU CU PREZENTA
INCERTA IN FLORA ROMANIEI (III)

D. PÁZMÁNY, I. MOLDOVAN, DOINA STANA

Abstract

PÁZMÁNY, D., I. MOLDOVAN, D. STANA, 1995, Uncertain or disappeared phanerogamic species from Romania (III) (In Roumanian). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., XXIV-XXV, 69-84. In this third paper are presented 28 sympetalous Dicotyledonatae species, 20 of which, emphasized by a frame, are considered to be disappeared definitely from Roumanian flora.

Key words: Sympetalae, uncertain and disappeared species, Romania.

Address: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, disciplina de Botanică, str. Mă-năștur 3, RO-3400 Cluj-Napoca, Romania.

Received: 15.9.1995.

In lucrare sunt prezentate rezultatele noi ale studiilor efectuate de colectivul de la disciplina de Botanică, privitoare la specii de fanerogame dispărute din flora țării, sau a căror prezență la noi a devenit incertă. In continuarea studiilor anterioare (I. MOLDOVAN et colab. 1984, 1989, D. PAZMANY et colab. 1991, 1993) în această lucrare sunt aprinse speciile aparținătoare subclasei Sympetalae din clasa Dicotyledonatae, în total 28 specii, dintre care 20 le considerăm dispărute definitiv din flora României. Majoritatea acestor specii, în total 15, aparțin familiei Compositae, 4 specii fac parte din familia Scrophulariaceae, 3 din Labiatae, 2 din Gentianaceae și câte o specie din fa-

miliile Apocynaceae, Ericaceae, Primulaceae și Rubiaceae.^{*}

Recent a apărut „Lista rogie a plantelor superioare din România”, lucrare elaborată de M.OLTEAN și colab. (1994), care a servit ca reper în aprecierile făcute de noi.

Trebuie să accentuăm și cu această ocazie, că prezența incertă sau dispariția din flora țării a speciilor prezentate în această lucrare reflectă doar convingerea autorilor. Nu se poate exclude posibilitatea, ca unele dintre aceste specii să fie regăsite din nou pe teritoriul țării..

În continuare sunt prezentate în ordinea lor alfabetică speciile pe care le considerăm dispărute sau cu prezență puțin probabilă în flora țării noastre. Speciile dispărute sunt evidențiate printr-un chenar.

Achillea clavennae L.

A fost semnalată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 3:140) din Munții Rodnei de pe Corongiș și Gemenea, precum și în Munții Bucegi. L.SIMONKAI (1886:317) o cuprinde în Flora Transilvaniei cu datele lui BAUMGARTEN, semnalând că a revizuit exemplarele colectate de pe Munții Bucegi către acest autor. În regiunea alpină a Moldovei este semnalată de D.BRANDZA (1879-1883:279) pe baza lucrării și exicatele a lui CZIHAK (Flora 19:72) și a manuscrisului a lui GUEBHARD. În monografia lui I.PRODAN (1931:12) figurează tot cu aceste date și cu neținea: „Novissimo tempore nec in Transilvania nec in veteri Regno reperta est.” În Flora R.P.R. (I.PRODAN și E.I.NYARADY 1964:370) este cuprinsă tot prin aceste date, dar deja cu semn de întrebare și cu mențiunea: „Ulterior n-a mai fost găsită”. Lipsește din lucrările lui A.BELDIE (1967, 1972, 1979). V.CIO-CIRLAN (1990:289) o cuprinde în Flora României tot cu semn de întrebare. În lista rogie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:14) figurează ca specie dispărută din flora României. Nefiind regăsită mai mult de un veac, noi o considerăm de asemenea ca specie dispărută din flora țării.

* Denumirile familiilor au fost luate din Flora R.P.R.

Acthillea clusiana TAUSCH

Prima dată a fost citată de F.HERBICH (1859:5) pe Vârful Ineu din Munții Rodnei, apoi de F.SCHUR (1866:326 sub Ptarmica clusiana) în Munții Bucegi. În flora lui L.SIMONKAI (1886:317) figurează cu cele două date amintite, dar cu semn de întrebare. În monografia lui I.PRODAN (1931:10) este cuprinsă tot cu aceste date și cu mențiunea: „Novissimo tempore autem haud reperta”. I.PRODAN și E.I.NYARADY (1964:369) o cuprind în Flora R.P.R. cu semn de întrebare și cu mențiunea că în herbarul lui SCHUR din Lvov sânt păstrate exemplarele acestei specii colectate de pe Munții Rodnei. A.NELDIE nu o cuprinde în lucrările sale despre flora Munților Bucegi (1967, 1972) și nici în determinatorul său (1979). În flora lui V.CIOCIRLAN (1990:290) figurează cu semn de întrebare și cu mențiunea: „nu s-a mai regăsit”. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:14) este cuprinsă ca specie dispărută din Flora României. Noi o considerăm de asemenea specie dispărută din flora țării.

Androsace septentrionalis L.

A fost citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 1:132) pe Corongiș din Munții Rodnei. L.SIMONKAI (1886:458) o șterge din flora Transilvaniei, considerând că citația lui BAUMGARTEN se bazează pe o confuzie. I.PRODAN (1939:709) o citează la Ițcani din Bucovina. Nici această dată n-a fost ulterior confirmată. Pe baza celor două citații I.MORARIU (1960:73) o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă, menționând: „fără a fi însă ulterior confirmată”. A.BELDIE (1979) și V.CIOCIRLAN (1990) nu cuprind această specie în flora României, lipsește de asemenea din „Lista roșie...” a lui M.OLTEAN și colab. Noi considerăm prezența ei în flora țării incertă.

Antennaria carpatica (WHLBG.) BLUFF et FINGERH.

Prima dată este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 3:101 sub A. alpina) în Munții Bucegi. A.KANITZ (1880:62 sub A. alpina) o citează pe Muntele Ceahlău. L.SIMONKAI (1886:309 sub Gnaphalium alpinum) o șterge din flora Transilvaniei menționând că n-a regăsit speciă în herbarul lui BAUMGARTEN. S.JAVOPKA (1925:1136) o semnalează pe Muntele Gutinul Maramureșului. E.I.NYARADY (1964:248) o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă în flora țării cu

mențiunea „foarte rară”. A. BELDIE (1979:159) și V. CIOCIRLAN (1990: 275) o cuprind în flora României doar cu semn de întrebare. În lista roșie a lui M. OLTEAN și colab. (1994:16) figurează ca specie dispărută din flora țării. Nefiind regăsită de mai mult de un veac, noi o considerăm de asemenea ca pe o specie dispărută din flora țării.

Apocynum venetum L.

Prima dată este citată de D. BRANDZA (1898:269) de la Portița din Dobrogea. I. PRODAN (1939/a:16) cuprinde în Flora Dobrogei, respectiv în Flora României (1939:728) ca specie existentă în țară, dar foarte rară. În conspectul lui A. BORZA (1947:215) este cuprinsă cu mențiunea „Dubia mihi”. A. NYARADY (1961:485) o înserează în Flora R.P.R. cu semn de întrebare, menționând că ulterior n-a fost confirmată. A. BELDIE (1979) și V. CIOCIRLAN (1990) nu cuprind sub nici o formă în flora României. Nu este cuprinsă nici în lista roșie a lui M. OLTEAN și colab. Prezența ei anterioară nefiind confirmată prin material de herbar, noi o considerăm ca specie incertă pentru flora României.

Arnosseris minima (L.) SCHWEIGG. et KÖRTE

Prima dată este citată de J. CH. G. BAUMGARTEN (1816, 3:45 sub Arnosseris pusilla) la Făgăraș, Brașov, Dacia (jud. Brașov), Mereni (jud. Harghita), Ojduța și Târgu Secuiesc (jud. Covasna). L. SIMONKAI (1886:351) o cuprinde în flora Transilvaniei, menționând că a revizuit exemplarele colectate de BAUMGARTEN. După E. I. NYARADY (1965:32) în herbarul lui SCHUR păstrat la Lvov există exemplare colectate de lângă Făgăraș. De atunci și până acum planta nu a mai fost găsită. Astfel lipsește din flora lui I. PRODAN (1939) și din conspectul lui A. BORZA (1947). E. I. NYARADY (l.c.) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare și cu mențiunea „planta va putea fi regăsită în locurile indicate de BAUMGARTEN”. Specia nu este cuprinsă în lista roșie a lui M. OLTEAN și colab. (1994). Nefiind găsită de mai bine de o sută de ani, noi o considerăm că specia a dispărut din flora României.

Asperula longiflora W. et K.

/A. cristata L. fil./

Prima dată este citată de F. SCHUR (1866:276) de pe Muntele

Piatra Mare de lângă Braşov. L.SIMONKAI (1886:278) menţionând că a revizuit exemplarele colectate de SCHUR, o şterge totuşi din flora Transilvaniei pe baza faptului că C.E.NYMAN (1882:334) n-a cuprins-o în conspectul său privind flora Europei. A.KANITZ (1880:54) o citează după GUEBHARD în Moldova inferioară. A.BORZA (1947:257) o semnalează la Poiana Ponceare (jud. Bihor), prezenţa ei în Moldova o consideră dubioasă, nu se referă la citaţia lui SCHUR. ANA PAUCA şi E.I.NYARADY (1961:545) o cuprind în Flora R.P.R. cu semn de întrebare şi cu menţiunea „datele de răspândire fiind neconfirmate”. V.CIOCIRLAN (1990:111 sub A.cristata) consideră prezenţa ei în flora României, deasemenea, îndoielnică. În lista roşie a lui M.OLTEAN şi colab. (1994:16 sub A.cristata ssp. scabra) este cuprinsă ca specie rară în flora României. În ultimele decenii nefiind regăsită, noi o considerăm specie dispărută din flora ţării.

Aster bellidiastrum (L.) SCOP.

Prima dată este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 3:136 sub Arnica bellidiastrum) pe Gemenea din Munţii Rodnei. Mai târziu F.SCHUR (1866:307 sub Bellidiastrum michelii) o citează în Munţii Retezatului, iar J.ERCSEI (1844:79 sub Bellidiastrum michelii) pe Munţii Călimani. L.SIMONKAI (1886:300 sub Bellidiastrum michelii) o şterge din flora Transilvaniei, fiindcă n-a găsit exemplare colectate de autorii menţionaţi mai sus. I.MORARU şi E.I.NYARADY (1964:190) o cuprind în Flora R.P.R. cu semn de întrebare, menţionând că „ulterior n-a mai fost regăsită”. Tot aceşti autori afirmă că în herbarul lui SCHUR păstrat la Lvov există exemplare colectate de pe Bucegi, la care însă SCHUR nu se referă în lucrările sale. În lista roşie a lui M.OLTEAN şi colab. (1994:17) este cuprinsă ca specie dispărută din flora României. Noi o considerăm deasemenea dispărută din flora ţării.

Betonica hirsuta L.

Este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 2:172 sub B. alpeo--curus) din Munţii Bucegi, Muntele Piatra Mare şi de pe Vârful Pirosca. F.SCHUR (1866:540 sub B. alopec.) o semnalează în Munţii Făgăraşului. M.FUSS (1866:521) o citează la Borsec şi pe Vârful Ineu din Munţii Rodnei. L.SIMONKAI (1886:450) o cuprinde în flora Transilvaniei cu menţiunea că a revizuit exemplarele colectate de

BAUMGARTEN. M.RAVARUT (1961:235) o cuprinde în Flora R.P.R. bazându-se pe datele sue amintite și cu mențiunea „Prezența ei nu mai a fost confirmată”. A.BELDIE (1979:73) și V.CIOCIRLIAN (1990:178 sub Stachys monieri) o cuprind în flora României cu semn de întrebare. Nu figurează în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab.(1994). Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Carduus camporum BOISS.

Specia a fost descrisă de P.E.BOISSIER (1856, Ser.II, 3:45) pe baza exemplarelor colectate lângă Constanța în anul 1842. Exemplarul original al speciei este depozitat și estăzi în Herbarul Boissier păstrat la Grădina Botanică din Geneva (Elveția). Datele lui BOISSIER sunt citate de D.BRANZA (1898:218), I.PRODAN (1939/a:52) și A.BORZA (1947:286). E.I.NYARADY (1964:651) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare, deoarece ulterior n-a mai fost regăsită și nu există nici material herbaristic dovedind prezența ei ulterioară. Nu este cuprinsă în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). Fiindcă specia ulterior n-a mai fost regăsită noi o considerăm dispărută din flora țării.

Centaurea ruthenica LAM.

Prima dată este semnalată de F.SCHUR (1855:4 sub C. schwarzenbergiana) în apropierea orașului Cluj, deasupra comunei Apahida, de unde a fost colectată pe pajistile dintre comunele Apahida, Corpadea, Cojocna și Cara de mai mulți botaniști /V.JANKA (1859:583 sub C.amplifolia), M.FUSS (1866:370), L.SIMONKAI (1886:345) etc./ . Ulterior n-a mai fost regăsită. E.I.NYARADY (1923:85) descoperă din nou această specie frumoasă, înaltă la 25 iunie 1923, într-o fânață apropiată de stațiunea anterioară, situată între comunele Boju și Iuriu de Câmpie. De pe această stațiune a fost colectată ulterior de E.TOPA în 1848 (Herb. Univ. Cluj). Până la mijlocul acestui secol fânațele din zona celor două stațiuni au fost în întregime desțelenite și transformate în arături. Cu aceste desțeleniri a dispărut și această specie orientală, rară în flora Transilvaniei. Din țară a mai fost citată la Bărcuț (jud. Brașov) de I.PRODAN (1930:251 după H.WACHNER) și din Moldova superioară (Mustazza) de A.KANITZ (1880:118 după V.JANKA),

date care ulterior n-au mai fost confirmate nici prin material de herbar, nici prin regăsirea speciei prin locurile amintite. În Flora R.P.R. este cuprinsă de I.PRODAN și E.I.NYARADY (1964/a: 795) ca o specie foarte rară cu referiri la stațiunile amintite mai sus. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:20) este cuprinsă ca specie periclitată/rară. Noi o considerăm ca o specie dispărută din flora țării.

Chondrilla chondrilloides (ARD.) KARSTEN

A fost citată de F.SCHUR (1866:366 sub Ch. prenanthoides) pe Munții Bucegi. Tot de aici o citează și D.BRANZA (1883:315) L.SIMONKAI (1886:359 sub Ch. prenanth.) o șterge din flora Transilvaniei. E.I.NYARADY (1965:109) o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă la noi pe baza exemplarelor păstrate în herbarul lui SCHUR din Lvov și revizuite de dânsul. A.BELDIE (1967:291, 1972:305 și 1979:221) o cuprinde în flora Bucegilor cu semn de întrebare și cu mențiunea: „Nu s-a confirmat”. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:21) este cuprinsă ca specie dispărută din flora României. Ne fiind regăsită ulterior și noi o considerăm ca specie dispărută din flora țării.

Chrysanthemum atratum JACQ.

Prima dată o citează J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 3:105) din Munții Rodnei, Parâng și Bucegi. F.SCHUR (1866:338) o semnalează de pe Piatra Mare din Munții Bârsei și de pe Pâscul Zârne din Munții Făgărașului. În aceste stațiuni ulterior n-a mai fost regăsită. E.I.NYARADY (1964:425) o preia în Flora R.P.R. ca specie existentă în flora României pe baza exemplarului revizuit de dânsul din herbarul lui SCHUR, păstrat la Lvov, exemplar colectat de pe Pâscul Leiții din Munții Făgărașului. Nu figurează în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). Ne fiind regăsită mai mult de un veac, noi o considerăm ca o specie dispărută din flora țării.

Chrysanthemum segetum L.

A fost citată pe arăturile din Transilvania de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, 3:107) și de F.SCHUR (1866:339) fără localitate. A.KANITZ (1880:60) o citează din Moldova după SZABO et CZIHAK.

E.I.NYARADY (1964:418) o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă în țară pe baza exemplarelor revizuit de dânsul, colectate la Brașov și păstrate în herbarul lui SCHUR de la Lvov. Nu figurează în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Crepis alpestris (JACQ.) TAUSCH

Prima dată este citată de J.ERCSEI (1844:73 sub Hieracium alpestre JACQ.) din Valea Segăsei din Munții Gilăului. D.BRANDZA (1833:320) o citează din Munții Ceahlăului. Mai târziu I.PRODAN (1939:1088) o semnalează pe Pietrosul Rodnei din Munții Maramureșului. L.SIMONKAI (1886:370) consideră că planta lui ERCSEI este identică cu Hieracium csereianum (= H. nigrescens var.). Nici datele lui BRANDZA și PRODAN nu au fost ulterior confirmate. E. I.NYARADY (1965:181) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare referindu-se la datele de mai sus și menționează: „Toate aceste date sunt nesigure, deoarece mai recent planta n-a mai fost regăsită la noi și nu se află în nici un herbar din țară.” În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:22) este cuprinsă ca specie dispărută din flora țării. Existența ei în flora țării nefiind dovedită convingător, noi o considerăm ca specie incertă pentru flora României.

Euphrasia gracilis FR.

Prima dată este semnalată de S.JAVORKA (1925:1013) cu semn de întrebare în Munții Bucegi. I.PRODAN (1939:899) consideră specia prezentă în Munții Bucegi. M.RAVARUT (1960:585) o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie prezentă în flora României, semnalând-o la Sinaia pe Muntele Cumpătu. După A.BELDIE (1979:115) a fost confundată cu Euphrasia minima. V.CIOCIRLAN (1990:225 sub E.micrantha) consideră prezența ei în flora României ca incertă. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:26 sub E. micrantha) este cuprinsă ca specie rară. Nefiind regăsită ulterior și prezența ei anterioară în flora țării nefiind justificată prin material de herbar noi considerăm prezența ei în flora României ca incertă.

Euphrasia picta WIMM.

Specie prezentă în Carpații Nordici, după S.JAVORKA (1925:1013), ajungând pînă la județul Maramureș. I.PRODAN (1939:899)

cuprinde tot cu această precizare în flora sa. M.RAVARUT (1960:589) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare semnalând-o în Munții Maramureș. A.BELDIE (1979:115) și V.CIOCIRLAN (1990:225) preiau această citație cu semn de întrebare și cu mențiunea: „nefiind confirmată cu material de herbar.” În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:26) este cuprinsă ca specie vulnerabilă/rară. Noi considerăm prezența ei în flora României incertă.

Gentiana baltica MURB.

Prima dată este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, II:196 sub G. campestris L.) din Munții Bistriței de pe Gruiu și Hăita. W.JANKA (1859:591 sub G. camp.) o găsește pe fânațele Clujului. L.SIMONKAI (1886:398 sub G. camp.) o cuprinde în flora Transilvaniei cu datele de mai sus. E.I.NYARADY (1941-44:413) preia specia în flora Clujului pe baza exemplarelor păstrate în Herbarul Universității din Cluj, colectate de G.WOLFF la mijlocul secolului trecut. E.TOPA (1961:473) o cuprinde în Flora R.P.R. cu datele lui BAUMGARTEN și JANKA și o mai citează din Munții Bucegi de pe Vârful cu Dor. Această ultimă citație nu figurează în cartea lui A.BELDIE (1967). V.CIOCIRLAN (1990:102 sub Gentianella campestris subsp. baltica) cuprinde specia în Flora României ca pe o plantă rară pe „Fânațele Clujului”. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:28 sub Gentianella camp. ssp. baltica) este cuprinsă ca specie rară. De la G.WOLFF încoace nefiind regăsită de nimeni, noi o considerăm ca o specie dispărută din flora țării.

Gentiana pannonica SCOP.

J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, I:191) o citează în Munții Sibiului și în Munții Făgărașului. M.FUSS (1866:359) o semnalează în Munții Cibinului. L.SIMONKAI (1886:396) o șterge din flora Transilvaniei. E.TOPA (1961:456) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare, considerând-o ca „dubioasă pentru țara noastră”. Nu figurează în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). Prezența ei anterioară nefiind confirmată pe bază de ierbar, noi o considerăm ca specie incertă pentru flora României.

Homogyne silvestris (SCOP.) CASS.

Este semnalată de F.SCHUR (1866:302) în Munții Făgărașului. L.SIMONKAI (1886:298) o șterge din flora Transilvaniei, nevăzând

exemplarele colectate de SCHUR. E.I.NYARADY (1964:500) găsește în să în herbarul lui SCHUR păstrat la Lvov exemplare colectate de SCHUR de pe Vârful Ineu din Munții Rodnei și din Munții Făgărașului și pe baza acestor date o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă în țară. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:29) este cuprinsă ca specie insuficient cunoscută. Nefiind regăsită de mai bine de un veac, noi o considerăm ca specie dispărută din flora țării.

Ledum palustre L.

Este citată de un autor cu numele prescurtat KL.J. (1793:104) de pe Muntele Păstăvaru de lângă Brașov. L.SIMONKAI (1886:388) o șterge din flora Transilvaniei, presupune că specia a fost confundată cu Andromeda polifolia. F.SCHUR (1866:448) o citează din mlaștinile de pe Muntele Pucioasa. S.JAVORKA (1925:798) o semnalează la Sighetul Marmăției în sfăgnete, dată preluată și de I. PRODAN (1939:1248); E.TOPA (1960:121) o cuprinde în Flora R.P.R. cu cu semn de întrebare, menționând că planta a dispărut din stațiunea de la Sighet și nici în celelalte stațiuni n-a mai fost reșăsită. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:31) este cuprinsă ca specie dispărută din flora țării. Noi o considerăm de asemenea, ca specie dispărută din flora României.

Leontodon incanus (L.) SCHRANK

Singurele date certe privind prezența acestei specii în flora României sunt filele din herbarul lui SCHUR, păstrat la Lvov. Pe aceste file se găsesc exemplare colectate de pe Muntele Hăghiu și pe Mașu Mic și de la Brașov. Exemplarele de pe ambele file fiind colectate de F.SCHUR în anul 1853. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:31) este cuprinsă ca specie insuficient cunoscută. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Linaria arvensis (L.) DESF.

Prima dată este semnalată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1916, II:204) la Mediaș, Sighișoara, Brașov și Odorhei. J.LANDOZ (1862, II:35) o citează la Cluj. M.FUSS (1866:470) o semnalează, pe baza datelor lui EMERICH, la Reșin, iar B.CSERNI (1879:24) la Alba-Iulia. L.SIMONKAI (1886:418) o șterge din flora Transilvaniei, datele privitoare la prezența ei considerându-le neconfirmate ulterior.

A.KANITZ (1879:86) o semnalează fără localitate în Moldova. I.PRODAN (1939:880) o citează pe malul Prutului, la Solovăț. A.BORZA (1947:243) o șterge din flora Transilvaniei, iar prezența ei în Moldova o consideră ca dubioasă. E.GHISA (1960:463) o cuprinde în Flora R.P.R. cu semn de întrebare, prezența ei în flora țării considerând-o nesigură. Nu figurează în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). Noi considerăm prezența ei în flora țării ca incertă.

Scutellaria supina L.

Prima dată este semnalată de F.SCHUR (1866:542 sub S. lupulina) la Blaj, Târgu-Mureș și Uicora (j. Alba). M.FUSS (1866:523 sub S. lup.) o citează la Aiud. J.CSAFO (1876:280 sub S. lup.) o citează la Băgău (j. Alba). Cu un an mai târziu (1877:23) tot el afirmă că de la Blaj a dispărut această specie și lipsește și de pe meleagurile Aiudului. L.SIMONKAI (1886:452) o consideră prezentă în flora Transilvaniei. M.RAVARUT (1961:122) o cuprinde în Flora R.P.R. cu o singură dată sigură, cea de la Băgău. În Herbarul Universității Cluj se găsesc exemplare colectate de E.I.NYARADY la Băgău în anul 1930. În lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994: 41 sub S. alpina ssp. supina) este cuprinsă ca specie rară. Ne-fiind regăsită din 1930 în coace noi o considerăm ca specie dispărută din flora țării.

Senecio aurantiaca (HOPPE) LESS.

F.SCHUR (1866:343 sub Tephrosieris aurantiaca SCHUR) o citează pe stâncile calcaroase din Munții Bucegi și Munții Rodnei. Aceste date nu sunt confirmate pe baza materialului de herbar. E.I.NYARADY (1964:529) găsește însă exemplarele acestei specii în herbarul lui SCHUR din Lvov, exemplare colectate din Munții Făgărașului (Arpașul) în 1846 de SCHUR și o cuprinde în Flora R.P.R. ca specie existentă la noi. Nu este cuprinsă în lista roșie a lui M.OLTEAN și colab. (1994). De la SCHUR încoace nefiind regăsită de nimeni, noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

Senecio paluster (L.) DC.

Prima dată este citată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, III:123 sub Cineraria palustris L.) la Bod, Bran și Zărnești (J. Brașov).

F.SCHUR (1866:347 sub Cineraria pal.) o citează la Prejmar și la Tugnad și Izvoru Muregului. In herbarul lui SCHUR din Lvov este un exemplar colectat de la Bran de SCHUR. E.I.NYARADY (1964:524) o cuprinde in Flora R.P.R. ca plantă rară, ulterior nefiind regăsită. In lista rogie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:41) figurează doar specia Senecio congestus , ca insuficient cunoscută. V.CIOCIRLAN (1990:308 sub S. congestus ssp. palustris) o cuprinde in flora României cu semn de întrebare. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora țării.

Stachys arvensis L.

Este semnalată de J.CH.G.BAUMGARTEN (1816, II:175) la Turia (j. Covasna) și pe Câmpia Ardealului. A.KANITZ (1879-1880:97) o citează din Moldova. După L.SIMONKAI (1886:456) planta lui BAUMGARTEN este Stachys annua. I.PRODAN (1939:776) preia citația lui KANITZ dar cu mențiunea : „Cu certitudine numai in Dobrogea la Capul Caliacra” - pe baza unui exemplar colectat de E.I.NYARADY in 1925 și păstrat in Herbarul Universității din Cluj. In Flora R.P.R. M.RAVARUT (1961:232) cuprinde această specie, dar menționează: „... prezența speciei nu a mai fost confirmată.” In lista rogie a lui M.OLTEAN și colba. (1994:43) este cuprinsă ca specie insuficient cunoscută. Noi considerăm prezența ei in flora țării ca incertă.

Veronica orientalis MILL.

Este citată de F.SCHUR (1866:493) la Bărbant lângă Alba Iulia și la Brașov. L.SIMONKAI (1886:422) consideră că plantele lui SCHUR aparțin speciei Veronica austriaca. E.GHISA (1960/a:535) o cuprinde in Flora R.P.R. cu semn de întrebare și menționează că după J.KELLER, monograful genului Veronica, exemplarele originale ale lui SCHUR din Herb. Muz. Nat. Budapesta aparțin într-adevăr acestei specii. Prezența ei in flora României totuși o consideră ca incertă. In lista rogie a lui M.OLTEAN și colab. (1994:45) este cuprinsă ca specie rară. Noi o considerăm ca specie dispărută din flora României.

B i b l i o g r a f i e

- BAUMGARTEN, J.CH.G., 1816, Enumeratio stirpium Magna Transsilvaniae Principatus. Tom. I-III, Vindebona.
- BELDIE, A., 1967, Flora și vegetația Munților Bucegi. București.
- BELDIE, A., 1972, Plante din Munții Bucegi. București.
- BELDIE, A., 1977, 1979, Flora României. Vol. I-II, București.
- BOISSIER, P.E., 1856, Diagnoses plantarum orientalium novarum. (1843-1859), Leipzig, Paris.
- BORZA, A., 1947, Conspectus florae Romaniae regionumque affinis. Cluj.
- BRÂNDZA, D., 1879-1883, Prodromul florei Române. București.
- BRÂNDZA, D., 1898, Flora Dobrogei. București.
- CIOCÎRLAN, V., 1988, 1990, Flora ilustrată a României. Vol. I-II, București.
- CSATÓ, J., 1876, Correspondenz. Östr. Bot. Zeitschrift, 26:279.
- CSATÓ, J., 1877, Nevezetesebb jelenségek Nagy-Enyed környékének virányában. M.N.L., 1:22-23.
- CSERNI, B., 1879, Gyulafehérvár környékének növényzete. Gyulafehérvárott.
- ERCSEI, J., 1844, Nemes Tordamegye flórája. Kolozsvárott.
- FUSS, M., 1846, Verzeichnis derjenigen Pflanzen, welche entweder ausschliesslich, oder doch hauptsächlich, nebst Angabe ihres Fundortes und der wichtigsten Synonimen. Archiv d. Vereins f. sieb. Landeskunde. Alte Folge. 2:349.
- FUSS, M., 1866, Flora Transsilvaniae excursiora. Cibinii.
- GHIȘA, E., 1960, Genul Linaria Adans., in Flora R.P.R. vol. VIII, 459-475.
- GHIȘA, E., 1960/a, Genul Veronica L., in Flora R.P.R. vol. VII, 505-565.

- HERBRICH, F., 1859, Flora der Bukovina. Leipzig.
- JANKA, V., 1856, Beiträge zur Kenntnis der Flora von Siebenbürgen.
Österr. bot. Zeitschrift, 6:193, 202.
- JANKA, V., 1859, Adnotationes in plantas dicicas nonnullasque alias europeas. Linnea, 30:583-594.
- JÁVORKA, S., 1924-1925, Magyar flóra. Vol. I-II, Budapest.
- KANITZ, A., 1879-1880, Plantas Romaniae hucusque cognitae enumerat. M.N.L., 3:1-218
- KL., J., 1793, Beschreibung einiger Berge und Höhlen in Burzenland und Zekelland. Siebenbürgische Quartalschrift. 3: 99-113.
- LANDOZ, J., 1862, A kolozsvári és szomszédos határokon termő növények névsora. Erd. Muz. Egylet Évkönyvei, 2:26.
- MOLDOVAN, I., D.PÁZMÁNY, A.SZABÓ, E.CHIRCĂ, C.LEON, 1984, List of Rare, Endemic and Threatened Plants in Romania (I). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj. 14:5-16.
- MOLDOVAN, I., D.PÁZMÁNY, L.DRAGOȘ, 1989, List of Rare, Endemic and Threatened Plants in Romania (II). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 18-19:67-80.
- MORARU, I., 1960, Primulaceae Vent., in Flora R.P.R. vol. VII, 40-106.
- MORARU, I., E.I.NYÁRÁDY, 1964, Genul Aster L., in Flora R.P.R. vol. IX, 187-212.
- NYÁRÁDY, A., 1961, Fam. Apocynaceae Juss., in Flora R.P.R., vol. VI: VIII, 479-486.
- NYÁRÁDY, E.I., 1923, Centaurea ruthenica nu a dispărut din flora Transilvaniei. Bul. Grăd. Bot. Cluj, 3:85-87.
- NYÁRÁDY, E.I., 1941-1944, Kolozsvár és környékének flórája. Kolozsvár.

- NYÁRÁDY, E.I., 1964-1965, Fam. Compositae Adans., in Flora R.P.R. vol. IX-X.
- NYMAN, C.F., 1878-1882, Conspectus Florae Europaeae. vol. I (1878), vol. II (1879), vol. III (1881) vol. IV (1882). Stockholm.
- OLTEAN, M., G.NEGREAN, A.POPESCU, G.DIHORU, V.SANDA, S.MIHAILESCU, 1994, Lista roșie a plantelor superioare din România. Studii, sinteze, documentații de Ecologie, 1:1-52.
- PAUCĂ, A., E.I.NYÁRÁDY, 1961, Fam. Rubiaceae B. Juss., in Flora R.P.R. vol. VIII, 524-589.
- PÁZMÁNY, D., E.CHIRCĂ, 1991, Specii fanerogame dubioase sau dispărute din flora României. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 20-21:55-62.
- PÁZMÁNY, D., E.CHIRCĂ, 1993, Specii de fanerogame dispărute sau cu prezență dubioasă în flora României (II). Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj., 22-23:81-94.
- PRODAN, I., 1930, Centaurele României. Cluj.
- PRODAN, I., 1931, Achilleele României. Cluj.
- PRODAN, I., 1935-1939, Flora Dobrogei. Vol. I (1935), vol. II (1936), vol. III (1939/a). București.
- PRODAN, I., 1939, Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România. Cluj.
- PRODAN, I., E.I.NYÁRÁDY, 1964, Genul Achillea L., in Flora R.P.R., vol. IX, 362-408.
- PRODAN, I., E.I.NYÁRÁDY, 1964/a, Genul Centaurea L., in Flora R.P.R., vol. IX, 785-951.
- RĂVĂRUT, M., 1960, Genul Euphrasia L., in Flora R.P.R., vol. VII, 578-593.
- RĂVĂRUT, M., 1961, Genul Scutellaria L., in Flora R.P.R., vol. VIII, 109-125.

- RĂVĂRUȚ, M., 1961/a, Genul Stachys L. și Betonica L., in Flora R.P.R., vol. VIII, 208-235.
- SCHUR, F., 1855, Centaurea Schwarzenbergiana Schur. Verh. sieb. Ver., 6:4.
- SCHUR, F., 1866, Enumeratio plantarum Transsilvaniae. Vindebone.
- SIMONKAI, L., 1886, Erdély edényes flórájának helyesbitett foglalta. Budapest.
- ȚOPA, E., 1960, Fam. Ericaceae DC., in Flora R.P.R., vol. VII, 119-139.
- ȚOPA, E., 1961, Fam. Gentianaceae B. Juss., in Flora R.P.R., vol. VIII, 430-482.